

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Oradea, România

Aventuri în Amazonia

Horace Banner

Traducere de Timeia Viman

Casa Cărții, Oradea
2013

UFM Worldwide

UFM Worldwide a fost înființată în 1931 sub numele „The Unevangelised Fields Mission”. Scopul misiunii este de a răspândi Evanghelia la oamenii neevangelizați din întreaga lume.

Primii misionari UFM au acționat în Brazilia și Congo. În prezent, sunt implicați în această lucrare 85 de misionari care au câmpul de misiune în Africa, Asia, Asia-Pacific, Europa și America de Sud.

Misionarii UFM sunt creștini evanghelici care au o chemare clară pentru misiune, confirmată de bisericile lor locale.

Prioritatea UFM este să împărtășească Evanghelia oamenilor care nu au mai avut șansa să audă Vestea Bună. Ei își concentrează activitatea în special pe evanghelizare, plantare de biserici și formarea liderilor.

UFM colaborează cu biserici, considerând că misionarii sunt trimiși de biserici, nu de agenții misionare. Ei fac echipă cu bisericile naționale pentru evanghelizarea de pionierat. Lucrarea se dorește a fi interdenominațională și sunt incluși toți cei care își declară credința evanghelică. Misiunea își oferă, cu bucurie, sprijinul pentru ca misionarii să ajungă în orice țară a lumii.

Mai multe informații despre UFM Worldwide se pot obține scriind la sediul central din Swindon sau pe site-ul www.ufm.org.uk.

Cuprins

Despre autor	6
UFM Worldwide	8
Țiparul electric	11
Musca efemeră albă	19
De seama cosașului	25
Renegatul din junglă	31
Marea doamnă	39
O masă de Crăciun neobișnuită	47
Cu tapirul nu e de joacă!	55
Un pont de la împlânzitorul de elefanți	63
Broscuțele ne arată calea	71
Casa închisă	77
Iată ce poate face un Kinkajul!	83
Test Amazonia	90
Răspunsuri	92

Un țipar electric
poate produce electricitate
de nu mai puțin de 500 de volți!

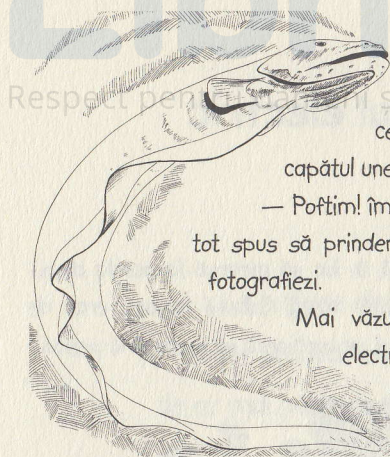

Țiparul electric

Într-o duminică dimineață, în loc să meargă la școala duminicală cum era de cuviință, băieții tribului Kayapo erau de negăsit. Trezindu-se flămânzi, se vorbiseră să meargă la pescuit.

Nu erau departe, dar, pe când se întoarseră ei cu canoele, orele de școală se terminaseră. Și, încă înainte de a fi fost văzuți, tot satul știa că nu veneau cu mâinile goale. Când nu-i nimic de vânat sau captura de la pescuit este mică, indienii-Kayapo se rușinează și intră în sat pe furiș, evitând să fie văzuți de cineva. Când prind însă dîtamaî captura, fac un tîmbălau în toată regula. În acea duminică dimineață, strigătele erau așa de puternice, ca și cum ar fi ucis un jaguar!

Băieții erau bucuroși nevoie mare, în timp ce urcau malul râului. Aduceau ceva viu, atârnat la capătul unei funii. Era un țîpar electric!

— Poftim! îmi spuse unul dintre ei. Ne-ai tot spus să prindem unul viu. Acum poți să-l fotografiezi.

Mai văzusem de multe ori țîpări electrice, dar fie morți, fie sclipind prin apă.

— Agățați-l, vă rog, de prăjina aceea!

Nu era o treabă ușoară, dar flăcăii se fereau cu mare atenție din calea creaturii care se zvârcolea în toate părțile. Am băgat de seamă că era legat cu o sfoară cât se poate de uscată. Experiența îi învățase pe micii pescari bazele izolării electrice. Carevasăzică, strămoșii lor au învățat de șocuri electrice înaintea alor noștri!

Țîparul nu era foarte mare, având o lungime de doar un metru și ceva și gros cât brațul unui om. Nu putea fi confundat cu un șarpe, întrucât corpul lui verde-închis nu avea solzi și, pe partea ventrală, de la coadă până la cap, i se vălurea o aripioară subțire. Pe capul turtit se vedeau cei mai mici ochi posibili și o gură căscată. Sfoara îi era trecută prin branhi.

Băieților nu le-a scăpat interesul meu pentru victima lor.

— Ai ochii albiți din cauză că am pescuit în Ziua Domnului? mă întrebă unul dintre ei. („Ochi albiți” spun ei când se referă la supărare.)

Poate că mă supăra faptul că nesocotiseră școala duminicală, dar interesul meu pentru țîparul electric era vădit.

— Așadar, iată țîparul electric – dinam, baterie și bobină de descărcare toate la un loc –, gata să transmită șocuri electrice în dreapta și-n stânga, fără excepție! făcu-i eu, dus pe gânduri.

Citiseam undeva că un țîpar poate produce curent electric de până la 500 de volți, așa că am intrat în casă după voltmetru. S-ar putea să funcționeze dacă ating contactul pozitiv de coada sau aripioara peștelui și leg la pământ contactul negativ.

— Nu-l atinge, c-o să te trântescă la pământ! țîpară băieții. Lasă-l să moară mai întâi. Atunci nu mai curentează pe nimeni.

M-am lăsat convins ușor. Nu mai era nimic de făcut, decât să așteptăm ca țîparul electric să moară. Mă apăsa gândul

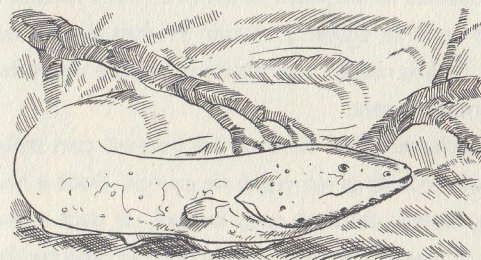
că toată acea electricitate trebuia să fie irosită. Mă gândeam la ceea ce s-ar fi putut face cu cei 500 de volți dacă ar fi fost folosiți într-un mod util. Când te gândești că toată electricitatea pe care au produs-o vreodată țiparii electrici s-a consumat în șocuri electrice care au curentat mici crabi și plevuși sau de care s-au speriat cei mai mari. Atâta lumină, căldură și putere potențiale irosite pe degeaba!

Țiparul mort fu dat jos și înmănat băieților, care, parcă mai flămânzi ca niciodată, se pregătiră pentru ospăț. M-am uitat cu mare băgare de seamă cum băieții pregătiră peștele, tăindu-l felii, dar nu am văzut nimic în acea creatură care să semene cu o centrală electrică. Inima îi era foarte aproape de gură și am fost surprins să văd o inimă atât de mică pentru un corp atât de lung și solid.

Oamenii tribului Kayapo au credința că se vor asemăna cu ceea ce mănâncă. Ei mănâncă maimuțe ca să devină duri și zgomotoși, mănâncă jaguari ca să fie puternici și țipari electrici,

ca să devină răi. Cu cât se fac mai puternici și mai sălbatici, cu atât cresc șansele ca să devină într-o zi căpetenia tribului. Prietenii mei Kayapo cred că ai avea multe de învățat de la un țipar electric... cum să devii mai sălbatic și mai înspăimântător. Ei ar spune că Dumnezeu a creat țiparul ca să ne arate cum să fim sălbatici și înspăimântători. Eu aș spune mai degrabă că Dumnezeu a făcut țiparul electric ca să învățăm de la el cum să nu fim!

Oamenii din triburile din junglă au idealurile lor. Toți eroii lor legendari sunt războinici neînfricați cu superputeri, arme magice și pricepuți la omoruri. Cum se minunează ei la povestirile misiionarilor despre Domnul Isus care nu se asemăna nici pe departe cu nicio persoană pe care au cunoscut-o sau și-ar fi închipuit-o ei vreodată. Nimeni nu a fost vreodată atât de puternic. Numai Isus a putut afirma: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.” Și chiar dacă Isus deținea atâta putere, oamenilor le făcea plăcere să-L cunoască.